

رفتار با کودکان

فرزاد ادیبی

کارشناس تعلیم و تربیت

toloes@hotmail.com

روز جهانی مبارزه با کار کودکان

مرزها کجاست؟

تهدیشان می کند بررسی کنیم. کودکانی که هیچ مرزی و حدی نمی شناسند، معمولاً کودکانی هستند که در خانه تصمیم می گیرند. هر خواسته ای داشته باشند، پیش می رود. پدران و مادران این کودکان، کسانی هستند که حوصله سرو کله با کودک خود را ندارند. اگر کودک با دست غذا می خورد، یکی دوبار به وی تذکر می دهند و وقتی کودک، توجهی نمی کند، ایشان هم دست از اصرار و توضیح بیشتر بر می دارند. کودک از خود می پرسد، وقتی که می شود با دست غذا خورد و راحت هم هست، چرا باید با کارد و چنگال و یا

ادامه در صفحه ۳

قسمت سوم:

سؤال اساسی که در شماره قبل مطرح کردیم این بود که:

آیا باید برای کودکان حد و مرزی گذاشت؟ اگر جواب مثبت است، این مرز کجاست؟ در چه زمینه ای است؟ در چه سن و سالی باید، کودکان رامنع کرد و از چه موضوعات، رفتار و نظراتی آنان را باید منع کرد؟

برای اینکه بتوانیم جوابهای متفاوتی که برای این سؤال وجود، دارد بررسی کنیم و بتوانیم بحثی همه جانبه داشته باشیم. بهتر است، کودکان بدون مرز را بررسی کنیم. رفتار این کودکان و خطرهای که این کودکان را در زندگی روزمره ایشان، وجود دارد و

۲۴۶ میلیون کودک در دنیا کار می کنند
۷۳ میلیون کودک زیر ده سال در جهان کار می کنند
دو و نیم میلیون کودک در اقتصادهای توسعه یافته کار می کنند
دو و نیم میلیون کودک در اقتصادهای در حال گذار کار می کنند
۱۲۷ میلیون کودک در منطقه آسیا و اقیانوسیه کار می کنند
یک میلیون کودک در معادن کوچک کار می کنند

دوازدهم ماه ژوئن را سازمان ملل بعنوان روز جهانی مبارزه با کار کودکان اعلام کرده است. ظاهراً هدف سازمان ملل متوجه کردن جامعه جهانی به آسیبی است که کار کودکان می تواند به روح و جسم آنان برساند.

آمار وحشتناک بالا نه تنها قلب هر انسان را به درد می آورد بلکه، تمام وجود انسان را می لرزاند.

ادامه در صفحه ۶

عشق پدر و مادر به کودک و مرزهای آنان!

صفحه ۳

تکامل جسمی، فکری و رفلکس
کودک از سن ۶-۰ سالگی (۱)
ویدا بهروز

صفحه ۴

پسران تنها

صفحه ۲

زندگی شاد، امن و خلاق حق مسلم کودکان است

پسران تنها!

مهرنوش معظمی

این پسر معلم خود را تهدید می کند و هم کلاسیهای خود را کتک می زند، ولی در شبهای تاریک منتظر کسی است که او را ببیند.

گفتم که این پسر شلوغ و ناآرام در مدرسه و محله معلمین را به آه کشیدن و می دارد که چرا او از آن شخصیت سابق خود روگردان شده است. او که نمونه بچه های حرف شنو و خجالتی و گوشه گیر بود.

من او را دوبار ملاقات کردم و هربار او با نگاه خود دردی را در سینه ام کاشت. بار اول که با کلمات زنده پدر با قصه او آشنا شدم و در دومین دیدار، او را باز هم در کنار پدرش دیدم، پدر که مست و بیخبر از پریشانی فرزند خود روی زمین محله افتاده و با عربده های خود سکوت یک غروب گرفته را می

**دبیر
کودکان مقدمند
هما ارجمند**

homawpi@rogers.com

**سردبیر
هفته نامه
کودکان مقدمند
فرزاد ادیبی**

۰۰۴۶۰۷۰۴۹۱۷۴۹۴

Kodakan_moqadamand@hotmail.com

toles@hotmail.com

**مسئولین مرکز
بخش:
شهلا خباززاده
سروش ابراهیمی**

kudakanmoqadam@aol.com

shahlaxabazzade@aol.com

soroshebi@yahoo.com

ادامه مرزها کجاست؟

خطر اینکه ممکن است بر اساس ضربه ایشان به چشم همبازیش، این کودک کور شود را نمی فهمند. برعکس به خونی که از صورت کودک همبازیش بیرون می جهد، می خندد و این را یک شوخی می پندارد. پدر و مادر این نوع کودکان، بارشوه دادن به این کودکان، کار روزانه خود را پیش می برند. مثلاً صحبتها که می خواهند به سر کار بروند و مجبورند که کودک خود را بیدار کنند و به مهد کودک ببرند، وی را با هزاروعده و وعید و یا رشوه مستقیم و دادن شکلات و یا بیسکویت به دست وی، او را راهی مهد کودک می کنند.

رشوه دادن به کودک برای اینکه کاری را انجام دهد با تاکید بر کاری که کودک توانایش را به نمایش گذاشته، بسیار متفاوت است.

ادامه دارد

عمل کنند، ما باید احتیاجات کودک را متوجه باشیم، این نیازها بسیار ساده هستند و لی پایه های نیازهای روانی می باشند که جامعه باید در طول رشد کودک فراهم سازد.

نیازها: پیوستگی در رابطه با والدین مملو از عشق زمینه ای راب برای ایجاد یک رابطه سالم با دنیای بیرون نیز مهیا می سازد. کودک با اعتماد به خود و به جهان گامهای نخستین بر می دارد ولی گاه این پیوستگی توسط افراد معتاد نزدیک به کودک قطع می شود!

در هفته بعد بیشتر به دنیای کودک وارد می شویم و مشاهده می کنیم که چرا پسرک مظلوم به معلم خود تف کرد.

ادامه دارد

اند و یک دوران کودکی مشابه، بی توجهی به نیازها، روابطی نابسامان و گسیخته، کمبود های عاطفی، ناآگاهی والدین یا سرپرستان نسبت به مسایل اجتماعی، افسردگی پدر و یا مادر، فقر مالی، بیکاری در خانواده، عدم وجود یا کمبود برنامه های ورزشی و تفریحی و یا وجود تفریحات ناسالم در جامعه ای که در آن رشد کرده اند، پس مشکل می شود که به فرزند خود چیزی را بدهند که خود هرگز نگرفته اند ولی آنها قادر به فهمیدن این درک نیستند که خودشان ناخواسته و ناآگاهانه دست کودک را گرفته اند و او را به همان شب نشینی و کنار همان بساط و همان تجربه ها هدایت می کنند و یک خطر جدی برای رشد طبیعی و وضعیت روانی کودک بوجود می آوردند.

برای اینکه بدانیم که چه شرایطی در زندگی لازم است که کودک بتواند مراحل رشد طبیعی را سپری کند و در سنین بزرگسالی توانیهای او برای گرداندن زندگی

**نشریه کودکان مقدمند در هفته پیش به
علت کمبود وقت و شرکت من در یک
کنفرانس، متأسفانه منتشر نشد.
بدینوسیله از خوانندگان نشریه که منتظر
انتشار نشریه خودشان بودند،
پوزش می طلبم.
فرزاد ادیبی**

دست مذهب از زندگی کودکان کوتاه

عشق پدر و مادر به کودک و مرزهای آنان!

بخش دوم مصاحبه با یک جوان ۲۲ ساله!

ادامه مرزها کجاست؟
قاشق، غذا خورد. اما پدر و مادر ناتوان از توضیح و جواب درست به کودک، وی را به حال خود رها می کنند. ما در مهد کودک با کودکانی سر و کار داریم که در

و غیر پداگوگی هستند. این ها کودکانی هستند که پدران و مادرانشان یا براساس اینکه هر دو درگیر کار درآمدی هستند و یا درک درستی از نیازها کودک و روشهای درست رفتاری با کودک ندارند، کودکان را به حال خود رها می کنند.

معمولاً دوست همیشگی که این کودکان دارند و نقش تعلیم و تربیت ایشان را به عهده دارد، تلویزیون و فیلمهای ویدئویی و یا بازیهای کامپیوتری است.

این کودکان، زندگی واقعی را به درستی درک نمی کنند و با موضوعات روزمره مانند، بازی با دیگر کودکان، فیلمی و سینمایی برخورد می کنند. تخیل را به جای واقعیت می گذارند

ادامه در صفحه ۲

شما هم می توانید در این بحث، مستقیم و غیر مستقیم شرکت کنید. نظرات خود را برای نشریه ارسال کنید و یا مصاحبه هایی، بنا بر ذوق و سلیقه خودتان، ترتیب دهید و برای ما بفرستید.

اصطلاح پداگوگی به آنان کودکان "مشگل دار" می گویند. اما من به این ترم اعتقاد ندارم، چرا که اکثر این کودکان، قربانی تعلیم و تربیت غیر علمی

اجتماعی نمی شود از مردم کنار می کشد و برای خودش هی مرزهای تازه می تراشد، البته این مرزهای جدید باعث می شود که شخص احساس امنیت بکند، چون به مرز عادت کرده است. و یا از طرفی دیگر ممکن است شورش گر و عاصی شود و زیر قوانین و مرزهای جاری جامعه بزند.

کودکان مقدمند:

فکر می کنی برای بچه ای که با هیچ مرزی آشنا نیست چه اتفاقی می افتد؟ به نظر من همون اتفاقی که برای کودکی که گرفتار مرز است، برای وی هم می افتد. هیچ فرقی نمی کند، وقتی تعادلی وجود ندارد، کودک آسیب می بیند.

اگر بچه ام بخواهد امتحان کنه بلاخره می کند. حتی اگر من او را منع کنم پس بهتره اگر می خواهد امتحان کنه بکنه، البته من معتقدم که مرز را باید با عملم برای کودکم بگذارم، وقتی من سیگار نکشم، به مواد مخدر سمپاتی نداشته باشم، و با عمل نشان بدهم که من با این نوع اعتیاد ها مرز دارم، خوب کودکم به عمل من نگاه می کند. به نظر من کودک آنچه را می آموزد که پدر و مادرش می کنند، نه آنچه که آنان می گویند. من با مرز گذاشتن دستوری، مخالفم. از اینکه شفاهماً برای کودکم مرز بگذارم، مخالفم.

کودکان مقدمند: مثال
زدی وقتی تو به کودکی که می دود، نگاه می کنی، نگران می شوی و اشاره کردی که این آسیبی است که براساس مرز گذاشتن پدر و مادرت برای تو، دیده ای، فکر می کنی مرز زیاد گذاشتن برای کودک چه آسیبی به وی می زند؟

تارا: مثل آدم بزرگ خیل آسیبها می بیند،

کودکان مقدمند: رض کنیم که خودت بچه دار شدی و نوجوانت می خواهد برود جشن و تو نمی دونی که کجا، با کی و چه وقت بر می گرده، آیا به وی اجازه می دهی که برود؟

تارا: آره، بازجویی نمی کنم بنظر من در وحله اول باید به کودکت اعتماد کنی تا بزمانی خطری پیش نیامده، نباید کودکت را منع کرد.

کودکان مقدمند: اگر در جشنی که نوجوانت رفته، یک چاقو کشتی بشود و جوانی دیگر کشته شود، باز هم اجازه می دهی که کودکت به این جشن ها برود؟

تارا: خطر به خودی خود همه جا هست، در مدرسه در خیابان، هواپیما ممکن است سقوط کنه و یا شغل آدم ممکنه خطرناک باشه مثل پلیس،

کودکان مقدمند: باید جلوی این خطر را گرفت یا نه؟

تارا: من نمی تونم جلوی همه خطراتی که برای کودکم وجود داره بگیرم.

کودکان مقدمند: خطر اعتیاد چی؟
تارا: خطرناک هست ولی

برنامه تلویزیونی کودکان مقدمند

چهارشنبه ها ساعت ۸ شب

به وقت تهران

تکرار جمعه ها ساعت ۱۲

ظهر به وقت تهران

تلویزیون کاتان جدید

تل استار ۱۲، قرکانس

۱۲۶۰۸ مگا هرتز

سیمبل ریت ۱۹۲۷۹،

اف ای سی، ۲/۳

مسکن، تغذیه، بهداشت و رفاه برای همه کودکان

تکامل جسمی، فکری و رفلکس کودک از سن ۶-۰ سالگی (۱)

ویدا بهروز

سن ۰-۱ ماهگی

توانایی حرکات جسمی : نوزاد در این سن نمی تواند چرخش سرش را کنترل کند و پاها و دستهایش به راحتی خم می شود. همچنین آگاهی در مورد حرکت انگشتها و کنترل به حرکت های بدن وجود ندارد. زبان، بازی و ارتباط: تمرکز نگاهی کودک در حال پیشرفت است و اولین لبخند را می توان بین بسیاری از نوزادان دید.

رفلکس: حرکات نوزاد بر طبق رفلکسهای مادرزادی صورت می گیرد مثلا با قفلک دادن گوشه لب نوزاد می توان حرکت مکیدن را تحریک نمود.

۱-۲ ماهگی

توانایی حرکات جسمی: در این سن کنترل بالانس سر کودک در حال شکل گرفتن است. آگاهی در مورد حرکت دست و انگشتها هنوز وجود ندارد. زبان، بازی و ارتباط: لبخند و صدا در حال شکل گیری می باشد. رفلکس: رفلکسهای نوزادی همچنان باقی است. کودک هنگام گردش سر یکی از دستهایش را خم و دست دیگر را باز می کند.

۲-۳ ماهگی

توانایی حرکات جسمی: نوزاد می تواند بر راحتی تعادل سرش را در حالت نشسته نگه دارد. خم کردن دست و پا در حالت خوابیده از بین رفته است. حرکت دست و انگشتها همچنان غیر آگاهانه صورت می گیرد. زبان، بازی و ارتباط: در این سن نوزاد متقابلا به پدر، مادر و یا افراد دیگر لبخند می زند و همچنین سعی می کند که ارتباط زبانی با اطرافیانش برقرار نماید به این معنی که مثلا وقتی مادر با نوزاد صحبت می کند کودک سعی میکند که به مادر جواب بدهد. رفلکس: رفلکسهای نوزادی در حال کاهش یافتن است.

۴-۵ ماهگی: توانایی حرکات جسمی: حرکت دستها، چشم و سر با هماهنگی خاصی صورت می گیرد و نوزاد با آگاهی اشیا را در دست می گیرد اما کنترل کافی وجود ندارد. زبان، بازی و ارتباط: نوزاد سرش را به دنبال صدا می چرخاند و همچنین میل دارد که همراه داشته باشد. رفلکس: تقریبا همه رفلکسهای نوزادی از بین رفته اند. ۵-۶ ماهگی: توانایی حرکات جسمی: در این سن نوزاد می تواند خود را از طرف شکم به کمر و یا برعکس برگرداند و با کمک خود

را به سمت نشسته بکشاند. همچنین اشیا به دست دیگر جابجا کند. زبان، بازی و ارتباط: پدر و مادر را می شناسد و به صداها عکس العمل نشان می دهد. رفلکس: رفلکسهای نوزادی کاملا از بین رفته اند.

۶-۷ ماهگی

توانایی حرکات جسمی:

۷-۸ ماهگی: توانایی جسمی: چهار و دست و پا راه می رود و در حال آموختن نشستن است. می تواند اشیا را با کمک انگشت شست و در مقابل انگشت های دیگر در دست بگیرد. زبان، بازی و ارتباط: از افراد بیگانه می ترسد و عکس العمل شدید در مقابل صداها نشان می دهد.

رفلکس: رفلکسهای محافظت تقریباً تکامل کامل یافته است.

۸-۹ ماهگی

توانایی حرکات جسمی: کودک می تواند به راحتی بنشیند (بدون کمک کسی و یا چیزی) و اشیا کوچک را با کمک انگشت شست و در مقابل انگشت اشاره و وسط بگیرد. زبان، بازی و ارتباط: دادا، بابا(منظور پدر نمی

کودک می تواند چهار و دست و پا بایستد و به راحتی اشیا را در دست بگیرد اما همکاری کامل بین انگشتها مثلا در مورد گرفتن چیزهای ریز وجود ندارد. زبان، بازی و ارتباط: صداهایی کوتاه مانند با، دا می گویند. رفلکس: رفلکسهای محافظت که از رفلکس حفاظی بازو(۲) و افتادن (۳) تشکیل میشوند در حال شکل گیری است.

باشد) می گوید و همچنین دست می زند.

۹-۱۰ ماهگی

توانایی حرکات جسمی: بلند می شود و با کمک تکیه به میل می تواند راه برود. اما نشستن از حالت ایستاده به تنهایی دشوار می باشد. اشیا کوچک را با کمک ششست و انگشت اشاره می گیرد و دوست دارد با کاغذ بازی کند.

زبان، بازی و ارتباط: کلمات ساده را می فهمد و قایم و موشک بازی را دوست دارد و دستهایش را به علامت خداحافظی تکان می دهد.

۱۰-۱۲ ماهگی

توانایی حرکات جسمی: با اتکاء یک دست مثلا به میل راه میرود و میتواند با کنترل از حالت ایستاده بنشیند. بر راحتی اشیا ریز را با کمک شست و انگشت اشاره می گیرد و جعبه ها کوچک را روی هم سوار میکند.

زبان، بازی و ارتباط: کودک می تواند کلماتی مانند ماما، نگاه کن، آنجا بگویند. رفلکس: همه رفلکسهای محافظت بطور کامل.

ادامه در صفحه ۶

ممنوعیت هر نوع آزار روانی، فشار و ارباب به کودکان

ادامه تکامل جسمی، فکری ... کودک...

تکامل یافته اند. بسیاری از کودکان حدوداً در سن یکسالگی شروع به راه رفتن میکنند و می توانند بدون کمک چندین قدم بردارند

۱۸ ماهگی

توانایی حرکات جسمی: می تواند براحتی راه برود، بدون کمک بلند شود و با کمک از پله ها بالا و پایین برود. با سه تکه مدل قلعه می سازد. مداد را در دست می گیرد و می تواند خطهایی

۸-۱۰ کلمه می گوید، اما کلمات زیادی می فهمد. به اعضای بدن خود مانند چشم، دهن، دماغ، مو، ابرو... شناخت دارد و می تواند خودش غذا بخورد.

۲ سالگی

توانایی حرکات جسمی: خوب می دود، از پله ها پایین می رود و به توپ لگد می زند. در جعبه ها را باز می کند. در مواقع پوشیدن و در آوردن لباس کمک می

داند. درخواستهای ساده را انجام می دهد. از حرکات بزرگسالها در بازیها تقلید می کند.

سن ۳ سالگی

توانایی حرکات جسمی: روی هر دو پایش می پرد. به توپ لگد می زند. شکلهای دایره ای نقاشی می کند. زبان، بازی و ارتباط: جمله های ۳ کلمه ای می گوید. و با حوصله به داستان گوش می دهد. بازیهای خیالی می کند و با بچه های دیگر با حضور کسی (شخص بزرگسال) بازی می کند. لباس خود را با کمی کمک می پوشد و در می آورد.

سن ۴ سالگی

توانایی حرکات جسمی: روی یک پا میپرد. دارای بالانس خوبی می باشد. تسلط خوبی در گرفتن مداد دارد. نقاشی یک آدم که از سر، دست و پاتشکیل می شود، می کشد. براحتی لباس می پوشد و در می آورد (بجز باز کردن و بستن دگمه ها). می تواند آب از پارچ در لیوان بریزد. زبان، بازی و ارتباط: کلمات زیادی می داند و تلفظ زبانی خوبی دارد. کنجکاو است و سوالات زیادی مطرح می کند، و سعی می کند با دلیل آوردن کسان دیگر را

متقاعد کند. بدون حضورکسی با کودکان دیگر بازی می کند. مفهوم اعداد را تا شماره ۴ درک میکند. چندین دستور کاری را به راحتی انجام می دهد. دارای ابتکار و تخیلات زیادی می باشد. ۵-۶ سالگی توانایی حرکت جسمی: براحتی می پرد. نقاشی شکلهایی مثل دایره، مربع و مثلث را تقلید می کند. شکل یک آدم با ۵ جزئیات، مثل چشم، دهان، مو، ابرو و دماغ.... می کشد. همچنین می تواند نام خود را بنویسد و دگمه لباس را باز و بسته کند. روی یک پا ۱۰-۲۰ ثانیه می ایستد. شکل یک دایره را قیچی می کند. زبان، بازی و ارتباط: به راحتی صحبت می کند و از نظر گراماتیک مشکلی ندارد. می تواند تا ۱۰ بشمارد و بفهمد.

۱. زیرنویس: باید تأکیدکنم که معیارهای این نوشته نسبی می باشد و تکامل کودکان به دلایل مختلف بسیار متفاوت است. عدم پیشرفت کودک بر طبق این معیارها لزوماً نشان دهنده نقصی نمی باشد. ۲. کودک در هنگام افتادن بطور خودبخودی دستش را بسمت زمین میبندد. ۳. کودک در لحظه خطر افتادن دستهایش را جلوی صورتش می گیرد.

ادامه روز جهانی...

از صفحه ۶

بدی محیط کار، کمبود اکسیژن، محدود بودن محیط کار که معمولاً سوراخی است که باید در آن خزید و کلنگ زد. بر اساس تمام این شرایط است که کارگران بزرگسال، حقوق فوق العاده می گیرند و همچنین سالهای زیادی نمی توانند که در معادن کار کنند. انواع مریضی های تنفسی، آسم، سل، سرانجام کار در معادن به مدت طولانی است.

چگونه یک کودک ۸-۹ ساله می تواند در همچنین محیطی کار کند و رشد جسمی و روانی کودکانه اش، آسیبی وارد نشود. دولت جمهوری اسلام در سال ۱۹۹۴ به جمع امضاء کننده گان کنوانسیون حقوق کودک پیوست. اما بعد از ۹ سال هنوز حتی یک اقدام کوچک هم برای متوقف کردن کار کودکان انجام نگرفته است. خبرگزاری بی بی سی در گزارشی می نویسد، هر تلاشی که در این ۹ سال برای متوقف کردن کار کودکان از سوی گروهها و انجمنهای مستقل مدافع کودک که صورت گرفته است، در نیمه راه توسط مجلس اسلامی و شورای نگهبان اسلامی، متوقف شده است. حتی طرح های نیمبند، نمایند ه گان مجلس در این رابطه، بی جواب مانده است.

نقاشی کند. زبان، بازی و ارتباط: می تواند درخواستهایی مانند آوردن کفش، جوراب و... را انجام دهد. حددا

ممنوعیت کار حرفه ای برای کودکان و نوجوانان

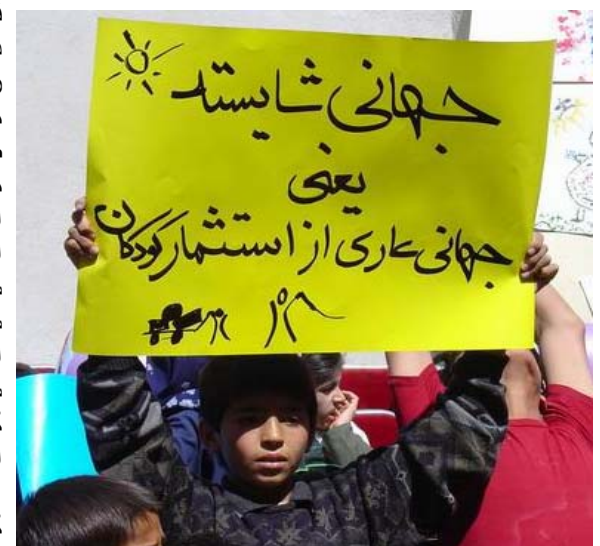
ادامه روز جهانی...

۷۳ میلیون کودک زیر ۱۰ سال، با جسمهای نحیفش به کارهای سخت مشغول هستند. یک میلیون کودک در معادن کار می کنند. کار معدن جزء سختترین مشاغل جهان به شمار می رود که بزرگسالان بیش از ۱۰ تا ۱۵ سال دوام نمی آورند که در معدن کار کنند. خیرگزاری بی بی سی در گزارشی از یک کودک، یک کارگر کودک دارد، سودا، کودکی اهل نیپال با کار در یک کارگاه سنگ شکنی سهمی در تامین درآمد خانواده خود ایفا می کند. این دختر از ۱۲ سالگی به تهیه مصالح برای احداث جاده در نزدیک خانه اش کمک کرده است. دستان نحیف و کوچک سودا، از دل سنگ نان

خانواده سودا و او جمعاً ۲۰ دلار در هفته، درآمد دارند. او در جواب سؤال خبرنگار که چرا به انجام

این کار خطرناک ادامه می دهد، می گوید: "چاره ای نیست". آیا واقعاً چاره ای نیست؟ آیا واقعاً سازمان ملل علت فقر خانواده سودا را نمی داند. اعلام روز جهانی برای مبارزه با کار کودکان به خودی خود نه تنها نیست بلکه بهانه

خود را با هزار تلاش ای می شود برای بیرون می آورد.

جیب صاحبانه سرمایه و کارفرمایان این کودکان می ریزد. اگر فرض کنیم که صاحبانه سرمایه حداقل حقوق کارگران غرب را در حق این کودکان کار رعایت می کنند، این کودکان باید ۲۶۰ روز در سال کار کنند که در کل مبلغ ۵۲۰۰ میلیارد و به عبارتی حدود ۵ بیلیون دلار، سود به جیب سرمایه داران و صاحبان قدرت در جهان سرازیر می شود. این فقط یک حساب و کتاب تقریبی از سود بیکرانی است که کار کودکان بر این دنیای سرمایه داری تهیه می کنند. آیا سازمان ملل از این موضوع بی اطلاع است؟ آیا سازمان ملل نمی داند که دولت امریکا یکی از کشورهای است که با بسیار از مفاد کنوانسیون حقوق کودک که صحبت از ممنوع کردن کار

کرده اس. در سال ۱۹۹۴ دولت اسلامی ایران، به جمع امضاء کنندگان این کنوانسیون پیوست. اما از آنزمان تا به حال نه تنها تغییر در اوضاع کار کودکان نشده است، بلکه پدیده کار کودکان خیابانی هم، روز به روز گسترده تر شده است. نشریه کودکان مقدمند در یکی از شماره های خود، به این موضوع پرداخته است. بعضی وقتها در رابطه با آمار اصطلاح، "آمار خود سخن می گوید" به کار می رود که فکر می کنم درباره این آمار، کاملاً به جاست.

سختی می تواند در معدن کار کند. برای کار در معدن، کارگران حقوق اضافه می گیرند، برای ادامه در صفحه ۵

کودکان، می کند، مخالفت کرده است. ایران یکی از کشورهای است که زیر کنوانسیون حقوق کودک را امضاء

قدرت های حاکم در جهان حاضر نیست، داوطلبانه پای لغو جدی و عملی آن برود را به صدر اخبار بکشاند و به این ترتیب افکار عمومی را علیه کار کودکان بسیج کند. این گزارش می گوید که ۲۴۶ میلیون کودک در جهان کار می کنند. اگر فرض کنیم که این آمار درست و همین رقم را، رقم واقعی بگیریم، به این معنی است که روزانه صاحبانه سرمایه، میلیاردها دلار از قبل کار این کودکان سود می برند. اگر فرض کنیم که میانگین ساعات کار این کودکان، ۸ ساعت در روز باشد، جمعاً این کودکان ۱۹۶۸۰۰۰ ساعت در روز کار می کنند. و اگر میانگین حقوق این کارگران خردسال را ۱۰ درصد حقوق یک کارگر بزرگسال بگیریم. روزانه از قبل کار این کودکان کار، مبلغی حدود بیست میلیارد دلار سود به

ممنوعیت فوری حجاب برای کودکان